

Pomembne naloge

Mnogotere so težave, s katerimi se ubadajo na skupščini občine in na izvršnem svetu pri SO Mozirje.

Po tem, ko je bil izglasovan ponoven samopriskpevek v občini, je seveda zanimivo, kaj se iz tega programa že pripravlja. V razgovoru s predsednikom Izvršnega sveta pri SO Mozirje Antonom Vrhovnikom smo povzeli, da so priprave za uresničitev referendumskih postavk v ospredju. S prvimi naložbami skupnega pomena so že pričeli. Tudi krajevne skupnosti bodo v tem letu že koristile 30 % predvidenih sredstev po programih, ki so jih sprejele. V vmesnem času, ko se sredstva natekajo, pa si bodo pomagali s premostitvenimi krediti. Na prvem mestu so komunalne naložbe. Tako so za čistilne naprave že podpisali samoupravni sporazum z zainteresiranih uporabnikov. Skupščina temeljne vodne skupnosti je že med podpisniki, tako pa bo v kratkem tudi območna vodna skupnost, ki bo hkrati investitor program a izgradnje kolektorja. Predvidevajo začetek del v letu 1979. V tem času bi opravili tisti obseg gradbenih izvedb, ki je predviden s programom tekočega samopriskpevka. To pomeni 1. etapo prve faze izgradnje. Vse skupaj bo večletna gradnja in seveda tudi naložba. Takoj pa bodo začeli izvajati šolski program. V Mozirju se pripravlja otroški vrtec in posebna šola.

Pri vrtcu gre za razširitev, oziroma povečanje zmogljivosti. Občinska skupščina je sprejela poseben pravilnik, ki bo predpisoval delo in poslovanje odbora za izvedbo nalog iz samopriskpevka. Hkrati pa določa samoupravne organe, ki bodo zadolženi za uresničevanje načrta.

Naše občane zanimajo vprašanja okoli posodobitve trgovine v občini, predvsem pa v Mozirju. Zato je tudi to vprašanje predsednik Vrhovnik

pojasnil. Poudaril je zavzetost pristojnih dejavnikov, da se občane glede trgovinske dejavnosti zadovolji. O tem že dalj časa razpravljajo. Kot možna nosilca bodoče izgradnje nove blagovnice v Mozirju nastopata trgovsko podjetje Savinja iz Mozirja v okviru Dobrine in Emona iz Ljubljane. Izvršni svet je skrbno proučil oba predložena programa, ter zahteval dodatne podatke, ki se v tem času pripravljajo. Predpostavlja se, da bo mogoče do konca julija o zadevi odločiti. Ob odločitvi o bodočem investitorju v trgovino, bo Izvršni svet upošteval vse okoliščine, pa tudi organizacijske sposobnosti enega in drugega ponudnika. Glede lokacije blagovnice je dokončno padla odločitev. Razvojni center v Celju pripravlja načrte za nov zazi-dalni okoliš v Mozirju. Ta naj bi bil v prostoru med bencinsko črpalko in cesto proti Šmihelu. Tam pa bo stala tudi bodoča nova trgovina.

Možnost bo parkiranja in v bližini bo tudi avtobusno postajališče. Nov okoliš bo zajemal tudi zemljišča za posamično in blokovno izgradnjo. Kot rečeno načrti so v pripravi in bodo pravočasno v javni obravnavi. Tako lahko pričakujemo, da bo nova blagovnica, ali morda celo veleblagovnica na voljo v letu 1979.

Izvršni svet občine se zaveda potrebe po kulturnem domu v Nazarjah. Predsednik Vrhovnik je glede tega poudaril pripravljenost zadevo rešiti v okviru možnih poti. To je ena od perečih nalog. Nosilec izgradnje je KS Nazarje. Za sedaj so zagotovljena sredstva iz naslova občinske in republiške kulturne skupnosti. Del denarja bo zbrala krajevna skupnost. Sofinancirala pa bo gradnjo tudi Ljubljanska banka, ki bo imela v stavbi svoj poslovni prostor. To bo za Nazarje zelo pomembno. Sedaj je brez bančne enote, dasiravno bi kot razvit in industrijski kraj takšno potreboval.

V turizmu, pa meni predsednik Vrhovnik, so že kar stalne težave. Te se v zadnjem času še kopičijo.

Veliko hude krvi povzroča neustrezna gostinska ponudba na zato urejenem prostoru Savinjskega gaja. Tu res ni skupnega jezika, dasiravno so se tako z zadruge, kot s tukajšnjega gostinskega podjetja zavezali, da bo obiskovalcem gaja postreženo. Od tega je uresničeno le malo, ali nič. Vsi prizadeti se izgovarjajo na to, da se nista obe delovni organizaciji združili, kot je bilo predvideno, pa zato tudi ni zadovoljive rešitve v ponudbi o kateri je govora.

Na občini menijo, da je takšna trditve le izgovor, saj bi se kljub organizacijskim oblikam, v katerih sedaj poslušajo, vendarle lahko dogovorili

in stvar uredili. V širšem smislu pa so v turizmu napake prav v neenotnosti načrtovanja in izvajanja te zanimive gospodarske dejavnosti. To se kaže tudi na primeru RTC Golte. In še morda kje! Vendar je treba odvreči trditve, da v merilu naše občine ni bilo pobud za reševanje težav. Veliko jih je bilo, vendar stvari še vedno teko po več smereh, pa je vsled tega učinkovito razreševanje težje. Vsekakor se zavedajo, da bo treba najti tesnejše medobčinsko sodelovanje v turizmu. V dolini so izredni naravni pogoji za to dejavnost, ki pa jih očitno še ne izkoriščamo v obliki enotne, učinkovite, oziroma sodobne turistične ponudbe. Slednja pa sama sebi ni namen, pač pa mora za njo stati tudi uresničenje poslovnih obljub!

Predlog povezave vzgojno-izobraževalnih zavodov v delovno organizacijo v občini Mozirje

Obveznost povezovanja, kot skupen družbeno-ekonomski cilj, velja ne le za gospodarske organizacije, ampak tudi za organizacije s področja tako imenovanih družbenih dejavnosti. Na ta način bo možna kvalitetnejša prosta menjava dela med gospodarskimi in negospodarskimi dejavnostmi v okviru ustreznih SIS.

Povezovanje je osnova in pogoj za pospešen družbeno-ekonomski napredek in za spreminjanje položaja delavcev in občanov. Učinkovita povezanost delavcev nujno pripomore k uveljavljanju njihovih interesov v SIS in ob neprestani nadaljni družbeni delitvi dela zagotavlja razvoj delovne organizacije, optimalno realizacijo razvojnih programov ter učinkovitejše varovanje socialistične varnosti delavcev.

Pri stari obliki dela Temeljne izobraževalne skupnosti, ki je skrbela za vire sredstev in seveda tudi vplivala na njihovo razdelitev ni bilo potrebe po združevanju šol.

Vsebina dela Občinske izobraževalne skupnosti se je spremenila, OIS je mesto dogovarjanja med izvajalci in uporabniki storitev vzgoje in izobraževanja. Tako pridejo do izraza neposredni interesi delovnih ljudi in občanov, ki se med seboj soočajo in vplivajo ter odločajo tudi o tem področju družbene reprodukcije.

Sedanje stanje in organiziranost: V občini so tri centralne šole in ena samostojna osnovna šola in sicer:

OŠ, Mozirje s podružnicami Nazarje, Rečica, Šmihel in Lepa njiva,
OŠ, Gornji grad s podružnicami Šmartno, Bočna in Nova Štifta,
OŠ, Luče s podružnicama Radaha in Solčava, ter samostojna osnovna šola Ljubno.

V vseh šolah je zaposlenih 162

delavcev in sicer v Mozirju 70 delavcev (40 učiteljev in 7 vzgojiteljic), Gornjem gradu 34 delavcev (22 učiteljev in 1 vzgojiteljica), Ljubnem 31 delavcev (18 učiteljev in 2 vzgojiteljici) in Lučah 27 delavcev (16 učiteljev in 1 vzgojiteljica).

V šolskem letu 1977/78 je bilo 1905 učencev razporejenih v 79 oddelkov in sicer:

OŠ, Mozirje 879 učencev v 33 oddelkih (povprečno v oddelku 27 učencev)

OŠ, Gornji grad 413 učencev v 17 oddelkih (povprečno v oddelku 24 učencev)

OŠ, Ljubno 328 učencev v 16 oddelkih (povprečno v oddelku 20,5 učencev)

OŠ, Luče 287 učencev v 13 oddelkih (povprečno v oddelku 22 učencev).

Od skupnega števila 79 oddelkov je 72 oddelkov čistih, 6 je kombiniranih in en oddelek posebne šole. Poleg rednih oddelkov osnovne šole je pri šolah še 13 oddelkov male šole in 10 vzgojno-varstvenih oddelkov s 170-otroci.

Vzgojno varstveni oddelki so trenutno še pod upravo šol. Skupnost otroškega varstva pa je že uvedla postopek za ustanovitev Vzgojno varstvene delovne organizacije.

Sredstva za redno delovanje in vzdrževanje šol VVO pridobivajo šole preko občinske izobraževalne skupnosti in skupnosti otroškega varstva ter prispevki staršev.

Sredstva za razširitev in modernizacijo osnovnošolskega prostora pa se pridobivajo iz samopriskpevka ter občinske izobraževalne skupnosti.

Šole so med seboj povezane preko aktivna ravnateljev kot strokovnega in posvetovalnega organa, aktivov učiteljev na nižji in višji stopnji. (nadaljujemo)

Udeleženci prvega pohoda Po poteh partizanske sanitete na Solčavskem med počitkom v Robanovem kotu.

UPORNO MOZIRJE 1941

Mozirčani niso čakali prekrizanih rok svojih osvoboditeljev, ampak so šli vzporedno z njimi, ter vkljub težim žrtvam vztrajno iskali poti naprej.

Ko sva se z mojim očetom po treh in pol mesecih zavora vrnila končno 15. avgusta 1941 domov, se je bilo težko oprijeti kakšnega resnega dela. Kot da smo vsi v hiši sam o ugrabili, ali je res kar doživljamo, ali pa so morda samo izredno težke in žive sanje. V tistih dneh je iz Ptujja pribežal k nam moj bratranec Dušan Pahor – nepomirljiv sovražnik okupatorja. Začela sva iskati okoli sebe zanesljive ljudi in teh v Mozirju ni bilo malo. Vendar preveč v širino nisimo smeli. Jaz sem spoznal industrijskega tehnika Krča iz Nazarja. Tudi frizerski pomočnik Umek Stanko se nama je zdel povsem zanesljiv. Goričar Marika je bila pridna in trdna. Po značaju človeka hitro spoznaš, ali bi izdajal, če bi ga Nemci dobili. Marika prav gotovo ne bi bila med tistimi, ki bi klonili. Brez-nik Franc (p. d. Paher) iz Mozirja starejši, od dela upognjen splavar in mali posestnik, kar ni mogel prikri-vati onemogle jeze, če sva kje na cesti bolj z očmi kot z besedami izme-njala misli o situaciji v Mozirju. Ljudje so se po malem izkristalizirali. In prav te ljudi sva z Dušanom Pahorjem povabila na prvi sestanek 22. oktobra 1941. Prostor za sestane-k smo si izbrali na sredi trga v stanovanju tov. Goričar Marika, ker smo se držali pozneje tako znanega načela partizanskih tehnik, bunker-jev in skrivališč, čim bliže policijske postojanke, tem bolj varno!

V slabo razsvetljeni sobi je tiho in umerjeno tekla debata o položaju v trgu, o policiji, gestapu, o zanesljivih in nezanesljivih ljudeh itd. Premlevali smo ovire pri povezavi s I. Štajerskim bataljonom, ki se je takrat zadrževal na Dobrovlju, vodil pa ga je komandant Stane Rozman. Goričar Marika se je takoj zavezala, da bo poskušala dobiti siks s partizani na Dobrovlju zaradi dostavljanja municije, sanitetnega materiala in denarja. V glavnih obrisih smo si porazdelili delo, ki bi ga naj vsak izmed navzočih opravljal po svojih prilikah in možnostih. Podrobnosti debata pa se ne spominjam več. Vem še samo, da sta Dušan Pahor in Krč obljubila organizirati matrice, pisalni stroj, ciklostilni stroj, papir in drugo za razmnoževanje listov z radijskimi poročili in letaki. Jaz sem se obvezal, da bom še poglobil stike z ilegalci iz Gorenja. Na kraju pa nas je Dušan Pahor opozoril na to, da je v Ljubljani že ustanovljena Osvobodilna Fronta in da bi tudi mi lahko naše delo vodili dalje kot odbor Osvobodilne Fronte za Mozirje in okolico. Vsi smo enodušno sprejeli ta predlog, obenem pa smo sklenili, da smo vsi navzoči prvi člani tega odbora. Gestapo je takrat že razpre-dal svoje niti po Mozirju, pisal se-zname nezanesljivih državljanov in potrebno je bilo strogo paziti na vsak naš korak. Prav zato smo ob zaključku sestanka eden drugega opozarjali na previdnost, nakar smo posamezno odhajali iz hiše skozi prednja in zadnja vrata.

Še en teden ni minil po tem sestanku, ko sta Dušan in Krč prinesla k meni vse, kar je bilo potrebno za funkcioniranje male ciklostilne pi-sarne. Zaupala sta mi tudi, da je vse to iz Nazarja. Krč pa je bil tisti, ki je

neprostoVOLjne darove škofa „Rož-mana“ organiziral.“ Delo sva takoj prevzela midva z Dušanom. Bunker za tiskarno sva si naredila globoko pod senom na gospodarskem plos-pju mojega očeta, radijska poro-čila pa sem v glavnem poslušal pri Pepel Julču v Mozirju, ki mi je omo-gočil dostop do aparata v vsaki uri tako, da mi je enostavno izročil ključ od svojega stanovanja. Listke z zgoščenimi radijskimi poročili, v glavnem iz vzhodne fronte, sva z Dušanom trosila več po cestah izven Mozirja, kot pa v Mozirju samem, da bi odvrnila sum od centra.

Štiri dni po prvem sestanku na-šega odbora je prišlo nepričakovano do drugega sestanka, na katerem sta poleg Dušana Pahorja, Goričar Mari-ke, Bitenc Ivana iz Gornjega grada, mojega očeta in mene še sodelovala

DAN VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA

Od 22. julija 1941 so minila desetletja, vendar se zgodovinski pomen tega datuma ni spremenil. Odločite se Slovencev, da pod vodstvom Komunistične

partije in združeni v Osvobodilni fronti gredo v oborožen boj proti fašističnim zavojevalcem in v družbeno revolucijo, se je zasedala v času. (Zvone Kržišnik).

polit. komisar I. Štajerskega bata-ljona Božo Mravljak–Podžupan, doma iz Šoštanja, ter Rado Zakoj-šek–Cankar, prav prav tako borec I. Štajerskega bataljona. Kako je prišlo tako iznenada do tega skupnega sestanka s partizani, govori prav lepo sam tov. Rado Zakojšek–Cankar v svojem podlistku „Dobrovlje“, ki je izhajal leta 1948 v Mariborskem „Večeru“. Takole na kratko opisuje Rado Zakojšek razgovor med njim ter Božom Mravljakom in koman-dantom Stanetom:

„H kuhinji je prišel Stane, naju poklical in vsi trije smo krenili malo ven iz taborišča. Sedeli smo na vresju, ko nama je dajal zadnja navodila. Zdaj sem šele izvedel, da greva v Mozirje. Pravit je, da je dobil sporočilo, da ljudje spodaj v trgu želijo, da bi se povezali s partizani in na kak način pomagali. Zato nama je naročil, naj greva v trg in tam postaviva odbor Osvobodilne Fronte in posta-vida javke za nadaljnjo zvezo. Naj poizveva, kaj je s švabsko postojan-ko, kako bi se jo dalo likvidirati in še to in ono“. In še: „da ne bosta pozabila postaviti javk za zvezo! Na konspiracijo pazita! Pa ljudi, dobro jih uvajajta v ilegalno delo!“

Cankar in Požupan sta koman-dantovo povelje izvršila. Sredi belega dne sta v civilni obleki in s pišto-lo v žepu vsak po svoji strani prišla v Mozirje, ki je bilo polno nemških uniform. Pri Celinšku sta od domače hčerke Ive zvedela na koga se v trgu naj obmeta. Cankar je krenil še k Pepelu, od tam pa k frizerju. Podžupana sem slučajno srečal sredi trga. Spoznala sva se. Bil je namenjen k meni. Krenila sva proti mojemu domu. V skrajni živčni napetosti sva srečavala policiste in druge nemce. Pozneje sem zvedel, da so nekateri domačini celo spoznali Podžupana, vendar izdajalca med njimi ni bilo. V prvem nadstropju očetove hiše sva našla že Dušana Pahorja. Kmalu se je od nekod vzel še Cankar. Oh kako dobro se ga spominjam. Suh isklesan, od vetra in sonca porjavel obraz, dvignjena pest in krepak: smrt fašizmu! Takšen je stal pri vratih meni pa je bilo nerodno in kar nisem vedel kaj bi mu odgovoril. Prvič sem slišal ta pozdrav in takrat še nisem vedel, da bi mu moral odzdraviti: svoboda narodu. Kar samo je lezlo v mene spoštovanje od teh shujšanih, toda krepkih partizanov, ki sta nam prinašala pozdrave svojega komandanta Staneta in pa njegovega navodila, kako naj poprimemo, da bi se prej udril plaz upora proti okupatorju.

Kmalu je prišla še Goričarjeva Marinka, za njo pa je prisedel k nam moj oče, ki ni mogel prikri-vati solza, ko nam je Podžupan govoril o porazu fašizma na fronti, ter o nalogah Osvobodilne Fronte. Rado Zakoj-šek je leta 1948 takole opisal ta trenutek: „Podžupan pa je mirno razlagal in pri tem zadrževal nek notranji ogenj, ki mu je silil v besede in tudi uhajal vanje. Sedeli smo za podolgovato mizo na katero je domača hčerka, 18 ali 20-letna deklica z očali postavila šopek jesenskih cvet-lic. Morda je ta šopek delal vse to dogajanje nekam slavnostno – vsi smo čutili nekaj novega za Mozirje,

za Gornjo Savinjsko dolino nekaj zgodovinsko pomembnega. Ta dan se je ustvarila Osvobodilna Fronta v Mozirju.“

Sam odbor Osvobodilne fronte se je sicer postavil že štiri dni prej na našem prvem sestanku, vendar pa smo se šele sedaj prav zavedali resnosti svojega dela. Sredi debata je slučajno prišel k nam še moj zaup-nik Bitenc Ivan (krešov sin) iz Gornjega grada, ki nam je prinesel 2,000 RM za partizane. Tokrat jim je denar izročil kar sam. Ko smo se do-govorili za javko smo napravili še to-čen načrt za revkizicijo večje zaloge novih čevljev in usnja v hiši izselje-nega čevljarja Pavlina v katero so nemci nastanili nekega Besarabca. (Akcija se je par dni za tem uspešno izvršila). Na kraju sem Podžupanu izročil točen načrt policijske postojanke v Mozirju, število policajev, orožja itd.

Dan je še bil, ko sm o se razšli polni globokih pojmov o tem kar sta nam partizana naročila in vsi edini v tem, da skušamo čim prej storiti še kaj več za naše ljudi, za partizane, za stvar Osvobodilne fronte, katere člani smo bili.

Sledili so napeti dnevi konspira-tivnega dela, oprezovanja, iskanja novih ljudi. Gestapo je začel menda slutiti, da v Mozirju nekaj ni prav. Prosluli mozirski župan Scherhauffer je poskušal v svoj gestapovski voz vpreči vsakogar, ki bi mu hotel po-magati slediti stopinje mozirske ile-gale. Toda med Mozirčani je bilo težko najti izdajalca. V zadnjih me-secih leta 1941 se ni zgodilo ničesar. Zgodilo pa se je v januarju 1942, ko so gestapovci in izdajalske tipalke prodrle v nekatere skrivnosti naše organizacije. Z aretacijami so začeli redčiti naše vrste. Vendar se je zgo-dilo tako kakor se vselej zgodi tam, kjer se narod v pravični borbi bje za ugrabljeno svobodo: na mesto vsakega aretranega, sta vstopila dva nova. Upor se je razvnel in tudi oko vana nemška petga ga ni mogla več uničiti. Vsaka okrutost okupatorja, vsak strel v prsa talcev je dal nove ljudi, nove borce. Tako je bilo po vsej Sloveniji, po vsej Jugoslaviji in tako nekako je bilo tudi v Mozirju. Mozirčani so bili med prvimi v Zgornji Savinjski dolini, ki so organizirano posegli proti okupa-torju. Šli so vzporedno s to veliko epoho v naši zgodovini in tako so lahko 12. septembra 1944 dostojno sprejeli partizanske osvoboditelje, med katerimi je bilo mnogo mozir-skih sinov in hčera, ki so bili neis-podbiten dokaz, da je seme upora, ki je bilo v Mozirju posejano že 22. oktobra 1941 obrodilo bogat sad.

Pred Skupščino občine v Mozirju leži na kamnitem podstavku iz bro-na ulit talec, ki v skrajnih naporih svojega mišičastega telesa, kljub zve-zanim rokam in smrtni rani išče poti nekam navzgor. Ali ni to najlepša prisposoba za leto 1941, ko je ukle-njeni in ranjeni narod iskal potov in načinov, da bi se dvignil? Na spome-niku uklesanih 120 imen padlih borcev, talcev, internirancev iz Mozirja in okolice pa molče in vendar dovolj glasno priča o narodnem ponosu Mozirčanov, ki tudi za ceno krvi niso klonili pred tujevo peto.

MIKLAVC VLADO

Druga plat zvona...

Na sliki ni staroslovanska utrdba, ampak „dobro“ ograjen vikend na Solčavskem...

V krajevni skupnosti Nazarje

Obiskali smo tajnika KS Nazarje, da bi nam povedal nekoliko o delu in težavah, s katerimi se srečujejo pri svojem delu. Kopitar Milan je sicer delavec krajevnega urada Nazarje, pa opravlja hkrati tudi posle tajnika KS.

Območje je bilo nekoč pretežno kmetijsko; danes ni več, saj je preko 80 % prebivalcev zaposlenih. Od teh največ v lesni industriji. KS šteje 15 ljudi, ki živijo v 340 gospodinjstvih. Kar je kmetijskih proizvajalcev se bavijo z živinorejo in marsikje tudi s piščančjerejo, vsi pa sodelujejo z zadrugo v Mozirju. Svoje dni so bili v Kokarjah in ožji okolici daleč znani črnolončarji. Tako jih opisuje listina iz časa Marije Terezije. Iz te je tudi razvidno, da jih je bilo v cehu 81, kar je izredno veliko in daje slutiti o razvitosti tega rokodelstva. Ohranjeni kosi posode izpričujejo izredno oblikovno in kakovostno proizvodnjo lončarskih izdelkov. Le škoda, da se to znanje ni ohranilo v kraju!

Krajevna skupnost ima obsežne načrte. Te zajema tako srednjeročen kot kratkoročen plan. Najbolj so v ospredju skrbi okoli m ostov v Zlabru, Nazarjah in Kokarjah. Izredna je potreba po kulturnem domu v Nazarjah, saj je obstoječi iz varnostnih razlogov neprimerno za javno uporabo. Seveda je tako zelo omajano delo kulturnikov, ki bi verjetno zaživelo, če bi bili na voljo ustrezni prostori. Če pomislimo da je kraj

industrijsko središče doline, potem je nujnost po kulturnem domu na dlani. Pevski zbor še vztraja, dramska dejavnost pa je zamrla. Drugače je v Kokarjah, kjer prav igralska skupina lepo in uspešno deluje. Kopitar Milan je izrazil skrb zaradi mladine, ki v Nazarjih nima niti najosnovnejših pogojev za organizirano delovanje, to pa je lahko usodno. Predvsem pa se tako mladina domačemu kraju odtuja. Nekoč ponos kraja, pihalna godba, je tudi utihnila. Bojijo se, da bodo počasi kulturno zamrli, če ne bo v kratkem omogočena gradnja primernega poslopja.

Za sedaj imajo idejne načrte, pripravljali odbor in veliko volje, da svoje hotenje uresničijo. Manjka pa denar, ki ga bo treba okoli 1 milijarde starih dinarjev... Pravijo tudi, da so težave, ker nimajo mrliške vežice, tako, da so v zadregi, če umre kakšen stanovalec v bloku, saj ga ne smejo po veljavnih predpisih zadržati v stanovanju do pogreba. Točasno imajo urejena zemljišča za blokovo gradnjo, ne pa takih, ki bi jih lahko uporabili v posamični gradnji. To zavira razvoj posamične stanovanjske izgradnje v Nazarjah. Niso zadovoljni z gostinskimi uslugami v kraju. Res je, družbena prehrana v Glinu zadovoljuje potrebe tam zaposlenih. Drugače pa je za ostale prebivalce kraja in okolice, ki ne morejo koristiti ustreznih gostinskih uslug, saj gostilna podjetja Turist bolj skrbi za točenje pijač, kot pa za prehrano. Posebno težavno je to za ljudi, ki obiskujejo zdravstveni center in potem ne dobijo primerne hrane. Ponudba v tem obratu je dokaj pomanjkljiva. Recimo, samo gulaž v dopoldanskem času pač ne more zadovoljiti povpraševanja. Tako pa odganjamo turiste, ki bi sicer v Nazarjah imeli kaj videti! Kritično se izražajo v KS tudi glede ponudbe trgovine, ki bi se morala posodobiti, saj takšna kot je, že zdavnaj več ne ustreza potrošnikom kraja in okolice. Tako odtokajo sredstva občanov v druge kraje, kjer nudijo kupcem boljše izbiro.

Dosti prizadevno delajo občani v raznih organizacijah, pravi Milan Kopitar. Tako tudi v sami krajevni skupnosti ne manjka pobud in delavoljnih ljudi. Težave, ki so naštetje pač pestijo še marsikateri kraj v dolini, vendar je to v industrijsko razvitem predelu doline, kot so Nazarje bolj občutiti.

Večkrat je slišati pripombe na usluge turistično – gostinskega podjetja Turist. Novice pa želijo seznanjati svoje bralce kar je mogoče nepristransko, zato je nujno glede poslovanja našega gostinskega podjetja izvedeti kaj več. Razgovor z direktorjem Dragom Jelenkom je marsikaj pojasnil. Ko smo direktorju predložili mnenje KS Nazarje, ter nekatere pritožbe gostov v obratih Turista po dolini, je poudaril, da je marsičemu kriva kadrovska suša. Od 62 zaposlenih je povprečno 9,3 % odsotnih zaradi bolezni ali drugih razlogov. Z zmanjšanimi zasedbami kadra v posameznih obratih pride do neljubih pojavov, slabše potrežbe in predvsem počasnega obravnavanja gostov. Povedal je, da nameravajo v Nazarjih urediti delo v kuhinji tako, da bo mogoče dobiti tople obroke od 6. – 22. ure. Pa tudi izbira bo boljša. Ponudili bodo lahko stalno tri gotova jedila in še juho, po kateri je redno povpraševanje. Tako pač računajo, da tu ne bo več slabe volje gostov glede izbire in kakovosti. Tudi gostinske prostore bodo uredili tako, da bodo vsi služili potrebam gostov. Obljuba dela dolg, tega se najbrže v Turistu zavedajo! Drago Jelenko je povedal zanimiv primer odliva kadra pri njih. Sami so šolali delavce, pa so tudi ti odšli v industrijo! Pričakujejo, da bo z novo organizacijo dela bolje. Na Ljubnem imajo nezasedene prenočitvene zmogljivosti. Temu je kriv krup iz restavracije in ne nazadnje bližina ceste, po kateri je zelo pogost promet. Zeleli so po odhodu prejšnje poslovodkinje vrzeli izpolniti, to jim s sedanjo kadrovsko rešitvijo ni uspelo. Zato pripravljajo tudi na Ljubnem ukrepe, ki bodo izboljšali kakovost prehrane in sploh ponudbe. Da bi zadovoljili goste, uvajajo nove postopke v pripravi hrane in v pestrosti jedilnika. Za to delo je zadolžen tehnolog, ki naj upošteva tudi krajevne posebnosti in kulinarična presenečenja. Na vprašanje kaj nameravajo storiti, da bi odpravili negotovanje obiskovalcev Savinjskega gaja v Mozirju, ko ne dobijo niti pijače, še manj pa jedi, če, v sicer lepo urejenem gostinskem delu, odgovor temelj na ekonomski računalnici. Ne izplača se, saj nagaja vreme, pa tudi sicer ni organizirano obiskovanje gaja tako, da bi zagotovilo usluge gostincev. Drago Jelenko meni, da je premalo sodelovanja vseh dejavnikov v kraju. To se pozna tudi pri celoviti turistični ponudbi. Turistični biro, ki je bil ustanovljen za pospeševanje turizma v dolini, ni uresničil pričakovanja. Temu je botrovalo več vzrokov. Končno tudi ta, da do sedaj ni prišlo do združitve zadruga v Mozirju s Turistom. To dejstvo zavira boljšo organizacijo v tej panogi in odmika zastavljene cilje uresničenju.

Tako torej meni o nezadovoljivi turistični ponudbi direktor podjetja Turist v Mozirju. Prepričan pa je, da je v veliki meri krivda za takšno stanje na Izletniku, ki je močan člen turizma v dolini, pa ne sodeluje v skupnih naporih za pospeševanje tujskega prometa. Skratka ni potrebne povezave med posameznimi nosilci gostinstva in turizma. Pričakujejo več od povezovanja z Rdečo halo v Velenju, ki je prav v teh dneh v teku. Tako lahko zanesljivo trdimo, da je sedanjemu, včasih slabemu stanju v turizmu kriva slaba povezava odgovornih. K temu pa spada aktivnejše povezovanje s turističnimi društvi, ki v največ primerih zelo prizadevno delujejo, vendar na svojem „tiru“. Kdaj bodo kretnice tako postavljene, da bodo pripeljale vse, ki se bavijo s turizmom na skupen tir?

tičnimi društvi, ki v največ primerih zelo prizadevno delujejo, vendar na svojem „tiru“. Kdaj bodo kretnice tako postavljene, da bodo pripeljale vse, ki se bavijo s turizmom na skupen tir?

Seje zborov občinske skupščine

Vsi trije zbori občinske skupščine so ločeno zasedali dne 17. in 18. julija 1978.

Osrednja točka dnevnih redov zborov je bil predlog družbenega dogovora o osnovah kadrovske politike občine Mozirje. Zbor združenega dela in Zbor krajevnih skupnosti sta citirani dogovor sprejela v predloženem besedilu. Družbenopolitični zbor pa je sprejel predlog IS SO Mozirje, s katerim se vsebina določenega člana DD spremeni. Zaradi neenotnega sprejema dogovora bo na prihodnji seji Družbenopolitičnega zbora izveden usklajevalni postopek med zbori. Vsi trije zbori so sprejeli tudi program dela zborov za drugo polletje t. l., poročilo o opravljenem delu skupščine v prvi polovici leta; družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike v SRS, pravilnik odbora za izvedbo referendumskega programa v obdobju od 1978 do 1983 l., s tem da bo zanj potreben usklajevalni postopek, ker je le tega Zbor združenega dela sprejel z določenimi spremembami, katere pa ostala dva zbora nista. Delegatje Zbora združenega dela in Zbora krajevnih skupnosti so razpravljali in sprejeli še sklep o potrditvi zaključnega računa davkov občanov občine Mozirje za leto 1977. Sklep o prenosu lastninske pravice „krepove hiše“ v Gornjem gradu na samoupravno stanovanjsko skupnost Mozirje, sklep, s katerim se odobri ZKZ Mozirje kredit iz sredstev DIS v višini 600.000 din, za izgubljeno lokacijo in skladiščnih prostorov. Imenovan je bil nov Izdateljski svet Savinjskih novic, Odbor za pripravo občinskega praznika, ki bo letos v Ljubnem ob Savinji.

Zbor združenega dela je razpravljal tudi o poročilu o gospodarskem gibanju v občini Mozirje za I. tromesečje 1978 in pri tem sprejel naslednje zaključke:

– rezultati gospodarjenja so zaskrbljujoči, stopnja gospodarske rasti, rentabilnost in drugi kvalitetni faktorji gospodarjenja se slabšajo;

– z notranjimi „ukrepi“ je potrebno sanirati obstoječi gospodarski položaj;

– za TOZD, ki jim sledi izguba tudi v polletju kot koncem leta, je treba analizirati in uresničiti vse notranje in zunanje ukrepe (dohodkovni odnosi, vprašanje cen). Pri tem pa naj se angažira tudi družbenopolitična skupnost;

– za sprotno analizo spremljanja gospodarjenja morajo TOZD-i sestaviti dinamične plane zaradi sezonskega značaja proizvodnje.

SIVEC ANKA

V znamenju bratstva in enotnosti

Rezervni vojaški starešine na obisku

V okviru proslave dneva borca v Suhi krajini je bilo širom Slovenije organizirano srečanje rezervnih vojaških starešin iz raznih republik. V Gornjo Savinjsko dolino so prišli tovariši iz okolice Zagreba. Občinska organizacija rezervnih vojaških starešin v Mozirju je pripravila zanimiv program obiska in ga tudi dobro uredila. Avtobus z gosti so sprejeli predstavniki tukajšnje organizacije ZRVS in ga najprej popeljali na ogled Velenja.

Zvečer istega dne pa je bilo tovariško srečanje z gostitelji na Ljubnem. Pozdravil jih je predsednik SO Mozirje, Hinko Čop, ter drugi predstavniki družbenopolitičnih organizacij

občine. Gostje so se zelo zanimali za tukajšnje razmere, saj so mnogi prvič bili v teh krajih. Že vrvi vtisi so bili najboljši. Takoj je bilo čutiti tovariško in resnično prijateljsko vzdušje. Skrb, ki so jo kazali gostitelji, je bila že v prvem trenutku poplačana s poudarjeno hvaležnostjo in pozornostjo obiskovalcev. Pozdravne besede sta izmenjala predsednik ZRVS Mozirje Omladič in sekretar konference ZRVS skupnosti občin Zagreba Mile Adamovič. Oba sta predvsem govorila o potrebi po tesnejšem sodelovanju rezervnih vojaških starešin preko republiških meja in o poglobljanju bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Večer je

Na Čreti

Ob pripovedovanju podrobnosti o borbah med NOV na Čreti

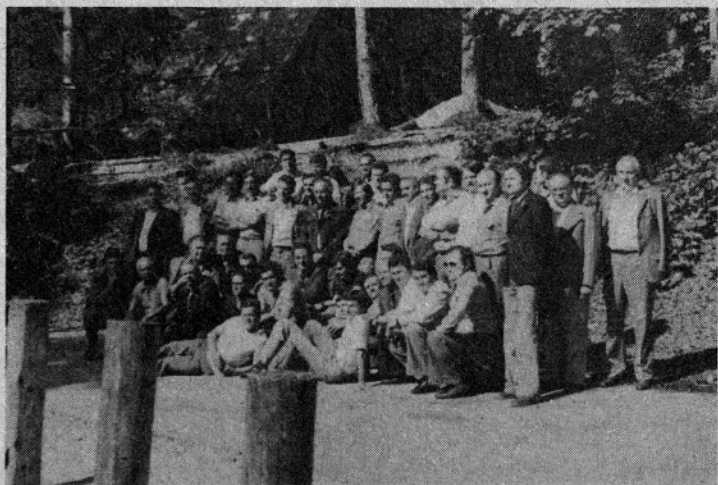

Kmečki turizem je bil zanimiv

minil v prijetnem razpoloženju in pričakovanju naslednjega dne, ki naj bi omogočil gostom ogled doline, nje lepote in zanimivosti, ter delovnih navad v naših krajih.

Domačini so poskrbeli, da je bila naslednji dan pot proti Logarski dolini zanimiva, saj so ves čas vožnje pojasnjevali in opozarjali na zanimivosti. Posebno je navdušil ogled slapa Rinke. Naravne lepote so vseskozi zanimale tovariše iz Hravske. Marsikdo med njimi je glasno izražal prepričanje, da takšnih lepote še ni videl. Mnogi pa so kar med potjo sklenili preživeti drugoletni oddih v teh krajih. To tembolj, ko so doživeli primer kmečkega turizma pri Čretnišniku. Tam so se zanimali za gospodarjenje na kmetiji in si ogledali hlev z živino. Nič niso skrivali presenečenja nad dobro postrežbo in lepoto okolice. To je bilo novo za vse udeležence, saj pri njih še ne poznajo te zvrsti kmetijske dejavnosti. Sledil je ogled v Nazarjah. Pri Glinu so skupino prijazno sprejeli in jim pokazali obrat ivernih plošč. Proizvodnja je nekatere med obiskovalci posebej zanimala, ker delajo na podobnih delovnih nalogah. Med kosilom v družbeni prehrani Glina je ing. Tratnik orisal delovno organizacijo in še posebej pozdravil navzoče. Zadovoljni nad pozor-

nim sprejemom so se podali gostje z avtobusom na Čreto. Šofer velikega avtobusa je pokazal, da izredno obvlada krmilo, zato je bil od udeležencev burno pozdravljen ob povratku v dolino! Na kraju prve frontalne bitke na Štajerskem je potek in zgodovino partizanstva na območju pojasnjeval zgodovinar Novak iz Rečice. Tudi tu ni manjkalo priznanja in zahval. Po krajšem počitku na Ljubnem so gostje prispeli v Mozirje. Ogleдали so si Savinjski gaj, ki je navdušil slehemelega izmed njih. ZKZ Mozirje je nato pripravila zaključno srečanje pred kegljiščem. Posebno veselje je vzbudil harmonikaš, star partizan, ki je znal s svojim igranjem in pripovedovanjem popestriti že tako dobro razpoloženje. Naslednji dan je vodila pot v Suho krajino na osrednjo proslavo dneva borcev, kjer so se gostje iz Hravske s poudarjeno hvaležnostjo od naših predstavnikov poslovili. Da so bili tovariši iz sosednje republike pri nas resnično zadovoljni, priča pismena zahvala, ki jo je sekretar konference skupnosti ZRVS občin Zagreba že naslednji dan po vrnitvi v Zagreb naslovil na Konferenco ZRVS Mozirje. Spet smo razširili krog prijateljev naše doline in naših ljudi. Takšna srečanja pa si rezervni vojaški starešine še želijo!

Pod slapom Rinke

Teritorialno obrambo že poznamo

Še ni dolgo tega, ko so me mnogi spraševali, kaj vendar pomeni teritorialna obramba in kakšna vojska je to. Nekateri so še danes mišljenja, da med enotami JLA in TO ni nobene razlike, saj nosijo vsi približno enake uniforme. Prav gotovo ne bo narobe, če zaključimo, da je osnovni namen SLO vsem enak, vendar moramo kljub temu poznati vsaj osnovne značilnosti enih in drugih enot. Veliko je bilo o tem že napisanega in spregovorjenega, vendar bom

kljub temu te pojme z nekaj besedami osvežil. Enote JLA so glavna udarna oborožena sila v sistemu SLO, vendar bi bila ta sila zelo slaba, če bi ne bila povezana tudi z drugimi činitelji in sotorci SLO, med katerimi je tudi teritorialna obramba. TO je organizirana od najvišje družbenopolitične skupnosti do KS. Za vse pripadnike so vsako leto organizirane vojaške vaje, kjer se pripravljajo za uspešno obrambo proti morebitnemu sovražniku.

Kar tekne, čeprav stoje

in tudi fantje nas ne zapostavljajo. Želim si le, da bi bilo več deklet v TO, predvsem za izpolnjevanje sanitetnih nalog. Znanje in izkušnje, ki sem jih pridobila v enoti lahko s pridom uporabljam tudi pri pouku v šoli, saj lahko bolj doživeto razlagam učencem mnoge pojme iz obrambne tematike, ki je sestavni del učnega programa.

sobljen kot sem po odsluženju vojaškega roka. V bodoče želim spoznati kaj več o naši sodobni vojaški oborožitvi in opremi ter seveda tudi o oborožitvi tujih armad. Tudi civilno prebivalstvo nas lepo sprejema, predvsem kmetje nam nudijo povsod zatočišče. Mislim pa, da bi morali danes v miru posvečati več pozornosti razvoju višinskih kmetij.

Kaj pravijo naši „teritorialci“

ČEPLAK Marija — administratorka SZDL

Dobila sem vojaško obleko, ki se mi zelo dobro poda, zato jo tudi rada oblečem. Uniforma me sploh ne moti, čeprav še mnogi mislijo, da ženska vojaška obleka ne paše. S poukom in nasploh z delom v TO sem zadovoljna.

PRUŠEK Robert — dijak 3. letnika tehnične šole

V enote TO sem se vpisal v šoli, vendar še takrat nisem kaj dosti vedel o tej vojski. Predno smo dali svečano obvezo, kot dokaz pripadnosti teritorialni obrambi, smo morali prehoditi peš od Mozirja do Črete. Sama hoja sicer ne pomeni nič kaj posebnega, vendar nas je spremeljal razen dežja tudi sneg. Mislim, da se ob malo težjih pogojih dela in življenja zelo razvija to-

varištvo in solidarnost. V bodoče si želim več taktičnih vaj — pohodov in manj predavanj, ker imamo le-teh že dosti v šoli.

MLAČNIK Danica — delavka v MGA Nazarje

V TO nas je vpisala naša predsednica mladinske organizacije. Imam že kar precej izkušenj iz sedemdnevni vojaških vaj v Kokarju. Neke noči so nas napadli in kar naenkrat smo bili vsi na nogah. Bitka je bila huda, vendar smo nazadnje le zmagali.

Morda so nas v začetku fantje nekoliko podcenjevali, vendar smo ravno dekleta dosegla pri bojnem streljanju najboljše rezultate.

LOJEN Marija — predmetna učiteljica iz Radmirja

V TO sem se prijavila v letu 1975, za kar nas je navdušil naš predavatelj predmeta „temelji socialistične ljudske obrambe“. Odnosi med nami so tovariški

ZAMERNIK Albin — poslovodja trgovine Mercator na Ljubnem

Ker sem že malo starejši vojak, lahko trdim, da sem zelo ponosen na to, da sem pripadnik teritorialne obrambe. Povelja se izpolnjujejo brezhibno in ni potrebno nobenih prepričevanj.

Mislim, da so v TO res samo izbrani vojaki in da bodo tudi v morebitni vojni samozavestno izpolnjevali svoje naloge. V TO sem že od vsega začetka in lahko trdim, da sem sedaj bolj vojaško strokovno uspo-

JOŽE CELINŠEK — komandant TO občine Mozirje

Zdelom in dosežki naših pripadnikov enot in starešin smo lahko zadovoljni, posebno še zato, ker imamo v enote vključene tudi mladince prostovoljce. Pri vključevanju mladincev prostovoljcev v enote TO izhajamo iz stališča, da omogočimo mlademu človeku praktično uresničevanje samoupravnih pravic, da sodelujejo v pripravah za odpor proti morebitnemu sovražniku in da povežemo polet mladine z izkušnjami nas starejših.

FRANC VUGA

HORTIKULTURA '78 V MOZIRJU

V okviru široko zasnovane akcije za urejanje lepšega človekovega okolja je bila 27. aprila 1978 slavnostna otvoritev Savinjskega gaja. To edinstveno stalno vrtnarsko razstavo na prostem je doslej obiskalo preko 40.000 obiskovalcev iz naše ožje in širše domovine.

Na prireditvenem prostoru ob Savinjskem gaju je dne 25. junija 1978 gostoval tudi ansambel Avsenik, ki je privabil več tisoč ljudi.

Zveza hortikulturnih organizacij Slovenije, Društvo vrtnarjev Slovenije in Hortikulturno društvo Mozirje pa organizirajo republiško cvetlično razstavo, ki bo svečano odprta v petek 18. avgusta 1978 ob 16. uri in bo trajala do vključno 21. avgusta 1978.

V teh dneh se bo zvrstila vrsta kulturnih, folklornih in drugih prireditev, ki bodo dosegle svoj vrh z veliko cvetlično povorko skozi Mozirje v nedeljo dne 20. avgusta 1978 ob 10. uri dopoldne. V njej bodo sodelovali člani Društva vrtnarjev Slovenije, vrtnarske organizacije, Turistična hortikulturna društva ter druge organizacije in društva širom Slovenije.

Vabimo vse občane, da si ogledajo cvetlično razstavo in tudi druge prireditve.

PRIPRAVLJALNI ODBOR

Družina Strožič na Čreti je nudila zatočišče 120 pripadnikom TO

Že 1896 so zaradi bližnjih nahajališč boksita, limonita in antimona ustanovili tovarno zemeljskih barv v Ljubiji pri Mozirju. Kaj kmalu pa so ugotovili, da je rudnin le malo, oziroma, da so težko dostopne. Zato so temu dejstvu prilagodili proizvodnjo. Zemeljske barve niso dajale dovolj dohodka, pa so začeli z lesno galanterijo. Po osvoboditvi so se srečevali z večjimi težavami predvsem v letu 1959. Ni bilo ustreznega proizvodnega programa, pa tudi kadrovske so bili dokaj šibki. Tako je prišlo do ukinitve dela proizvodnje. Ostali so pri barvah. 1962 je prevzela celjska cinkarna obrat. Vendar so težave še vedno ostale. V začetku ni bilo prave povezave z matičnim podjetjem ne organizacij, niti proizvodno. Obrat je sicer rasel, vendar pravega razmaha ni bilo. V zadnjem času so našli skupen jezik in vidno so se stvari izboljševale. Najbrže je res, da sprva Cinkarna ni vedela kaj početi z obratom v Ljubiji. Pa so se oprli delavci na lastne sile in si utrlj pot na trg z novimi, zanimivejšimi proizvodi. Organizacijsko so se vse bolj razvijali in današnje stanje potrjuje pravilnost njihove poti. Sedaj pohvaljivo dobro strokovno in tudi siceršnje sodelovanje s Cinkarno v Celju. Postali so TOZD in tako dobili vse samoupravne pravice. Tako bodo uspešne delovali.

V razgovoru z direktorjem Ferdinandom Bajavcem, ki ž 18 let dela v tovarni barv v Ljubiji, smo zvedeli za nekatere zanimive podrobnosti iz proizvodnega programa, ki je povsem sodoben in kot tak odraz potreb trga. Poleg ustaljenih artiklov, premazov za zaščito v težjih pogojih, delajo na razvoju novih. PURPEN je nov proizvod, ki služi za suho montažo okenskih okvirov in vratnih podbojev. Pripravljajo zaščitna sredstva proti sončni pripekli v rastlinjakih, dalje sredstva za zaščito lesa v posebnih pogojih in fasadne barve. Povsem osvojeno pa imajo proizvodnjo notranjih, kot zunanjih barv. Ob vsem tem je treba reči, da so novi artikli rezultat lastnega razvojnega dela. Imajo pa težave s kadrom. Rabili bi 5 tehnikov in dva inženirja kemijske stroke. Nenehno namreč razmišljajo o novih, na trgu manjkajočih proizvodih, zato morajo razvoj ojačati. Tako bo morda marsikateri mlad strokovnjak, ki se sedaj vozi v drug kraj, lahko doma našel zanimivo delo!

Pravijo, da čutijo zelo zrahljano vez do mozirskih občinskih in političnih dejavnikov. Želijo si tesnejšo povezavo, saj se nameravajo razvijati, posodobiti in ob tem bodo zaposlili še ljudi z območja doline. Verjetno je sedanje stanje v tem pogledu bolj preteklost, ko so razmere, tako samoupravne, kot organizacijske, vezale dosedanj obrat na matično podjetje v Celje.

Če primerjamo proizvodne uspehe med seboj, potem bo zanimivo prikazati stanje fizičnega obsega 1948 v 350 tonah, medtem ko so izdelali leta 1977 že 4000 ton raznih proizvodov. Letno so beležili povečanje fizičnega obsega za 10%. Prav posebno pa so zadovoljni s produktivnostjo v prvih 5 mesecih letošnjega leta. Saj je ta porasla za 17%. Uspehi so posledica notranjih premikov in iskanja lastnih rezerv. Ne nazadnje pa tudi dobre povezave v kolektivni samem in seveda dobrega nagrajevanja. Danes zaposlujejo 50 delavcev. Ti so iz neposredne okolice Mozirja. Težave pa

imajo z načrtovanjem razširitve, saj sedanji prostori že davno ne ustrezajo več. Prostorsko so zaradi položaja obrata omejeni, zato bo težko najti način povečanja prostorov, da ne bo pri tem trpela proizvodnja. Menijo, da bodo tudi v tem uspeli. Delovne pogoje so znatno izboljšali, vendar je deloma opremljenost stara in nesodobna. Naprave za izdelovanje zemeljskih barv so kar 80 let stare. Težave še imajo v povezavi s Celjem in toliko, ko je prodajna služba tam in tako je fakturiranje večših počasneje in s tem seveda tudi plačila prodanega blaga. Tudi v tem iščejo rešitve.

Sedaj, ko so postali temeljna organizacija združenega dela jih čaka veliko dela na polju samoupravljanja in temu ustreznega organiziranja. Niso črnogledi glede nalog, ki stoje pred njimi, saj se zavedajo, da so kot kolektiv zelo dobro med seboj povezani, vedo pa tudi, kaj hočejo v bodoče! Morda še samo to. Skrbno pazijo na varstvo okolja. Imajo čistilne naprave za vodo, tako še celo voda iz dvorišča, ki se zbere ob deževju, teče skozi nje. Sicer pa so izbrali le takšne proizvode, katerih izdelava ne onesnažuje zraka, ali vode. Res, mislili so na vse.

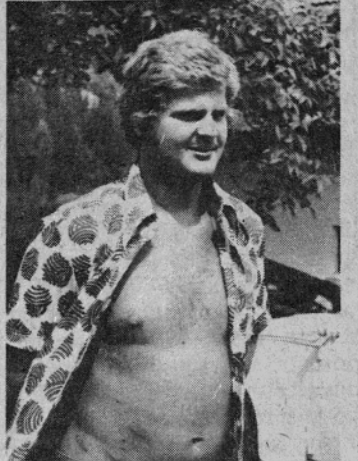
Nova TOZD v naši občini ima torej pred seboj jasno pot razvoja. Ob tesnem sodelovanju vseh dejavnikov v občini s kolektivom v Ljubiji bo zagotovljena uresničitev smelih načrtov, sicer maloštevilnega kolektiva.

Pomen kmetijske proizvodnje iz leta v leto raste. Posebno se zavedamo nujnosti obstoja in napredka hribovskih kmetij. Zato se z zadovoljstvom ugotavlja velika prizadevnost ZKZ Mozirje v odnosu do načrtnega usmerjanja kmetijske proizvodnje v Gornji Savinjski dolini. Hkrati, ko posvečajo tehnološkemu okviru Aktivov mladih združnikov. Jasno, če ne bodo mladi nadaljevali delo očetov in gojili ljubezen do zemlje in do vsega kar ta daje!

Aktiv mladih združnikov je zelo delaven tudi v Šmihelu nad Mozirjem. Če pa še vemo, da je prav v tem lepem kraju že od nekdaj živele veliko delovoljnih in naprednih ljudi, potem ni naključje, da je tudi danes krog mladih, ki pridno delajo na kmetijah, pa tudi v okviru svoje organizacije. Sklenili smo, obiskati predsednika Aktiva mladih združnikov Franca Goličnika. Našli smo ga na polju, vendar je stopil z nam i do hiše, kjer smo nekoliko pokramljali. Živi in dela na kmetijah svojih staršev, ki redi 16 glav živine. Usmerjeni so na mlečno proizvodnjo.

Hišo preurejajo za kmečki turizem. Res, domačija leži na izredno lepi točki in v mimem okolju. Vse to bo privabilo počitka željne na Hriberškovo kmetijo, ko bo odprla vrata tudi turistom. Posebno pa bo vabljivo to, da so ljudje na tej kmetiji gostoljubni in prijazni. To pa je najbrž več, kot vse ostalo. Pa naj

govori mladi predsednik Franc! Pravi, da je aktiv delaven, da so v lanskem letu imeli uspehe, da so pripravili ovčarski dan, ki pa žal zaradi slabega vremena ni posebno uspel.

FRANC GOLICNIK

Vendar, dela je bilo veliko in delali so prav vsi mladi. Zeleli so obuditi spomin na dni, ko je pri vsaki hiši bilo še dosti ovac, danes pa že m arsičko tega ne pomni. Na Vranskem so se dobro odrezali pri tekmovanju kmečke mladine in letos zopet nameravajo sodelovati. Vsako leto se strokovno izobražujejo, tu pa gre za hvala zadruzi, ki vsestransko podpira njih dejavnost. Da zaslužijo nekaj denarja, pripravijo prireditve, kar pa je sedaj otežkočeno, ker nimajo primernih prostorov. Ko bo šola preurejena bo bolje! V aktivu dela 34 mladih, to je veliko, če upoštevamo, da je na območju le okoli 46 hišnih števil. Vključujejo tudi mlade iz Gornje Radegunde. Načrti za letos so zopet smeli. Spet gre do tekmovanje na Vransko, pripravili bodo ovčarski dan in strokovno ekskurzijo za člane. Pa še veliko tega nameravajo!

Goličnik Franc s ponosom pripoveduje o km e tiji svojih prednikov in kaže veliko ljubezen do rodne grude. Takšni pa so tudi ostali njegovi vrstniki. To nam vliva prepričanje, da so našli pravo pot k svojemu poklicu! Res je, včasih jih marsikaj prizadene, predvsem je boleče, da še danes veliko ljudi ne ceni pravilno kmečkega dela in družbene pomembnosti kmetijstva na sploh. Vendar je dosti tega, kar jih spodbuja — med seboj se mladi dobro razumejo. To pa pomeni uspeh pri delu.

Denarne posle aktiva vodi Helena Goličnik-Jesevnikova. Dela sicer v zadruzi, pa pravi, da se predvsem čuti kot dekle s kmetije. Tej želi ostati zvesta, čeprav morda ne bo njena življenjska pot krenila v to smer. Pravi, da včasih starejši ne razumejo prizadevanja mladih, vendar je tega vse manj. Prepričana je, da pomeni delo v aktivu za mlade s kmetij razvedrilo in medsebojno povezovanje. Pravi dalje „kmečki smo in tega se moramo zavedati na vsakem koraku. To naj v nas zagotovi zavest, da z delom na kmetiji doprinašamo k dobri stvari in družbenemu napredku.“ Rada je doma, ljubi domačijo in spoštuje svoje, ki ustvarjajo na kmetiji v Šmihelu. Ve pa tudi, da je njeno mesto doma, takrat, ko je treba pomagati pri delu, dasiravno ima svoj poklic!

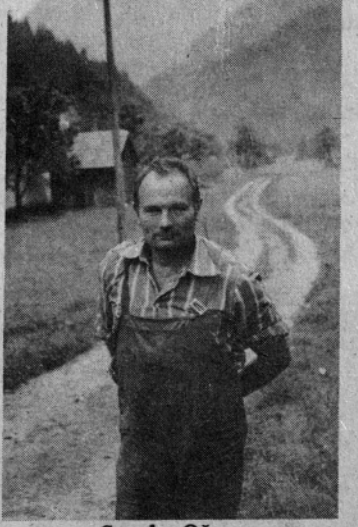
Takšna mladina na vasi zagotavlja bodočnost kmetijstvu!

Pašništvo spet zanimivo

Nova kmetijska zakonodaja bo v marsičem omogočala kmetijstvu hitrejši napredek. Tako bo tudi pašništvo deležno potrebne pozornosti, saj postaja vsebolj v živinoreji pomembno. V naši občini imamo več pašniških skupnosti, ki so ustanovljene zaradi vzdrževanja in koriščenja pašniških površin v našem sredogorju. Takšno imajo tudi v Solčavi. Njen predsednik je Stanko Ošep iz Robanovega kota. Imenuje se Krofičevo in obstaja že 10 let. Na višini 1200 m imajo nad Solčavo okoli 20 ha urejenih pašnikov z dvema čredinkama. Letno pasejo do 40 čistopasemskih plemenskih telic, nad čredo pa bdi oskrbnik, saj imajo urejene hlevske in vse potrebne prostore na pašniški površini. Skupnost upravlja poseben samoupravni organ po pravilniku, ki so ga vsi člani podpisali. Teh je 14. Pravijo, da se jim paša v planini splača iz večih razlogov. Predvsem pa pomeni za mlado govedo takšno prehranjevanje udrivet in zdravje! Družba podpira to dejavnost, saj so deležni posebne premije za vsako žival ki jo prepasejo. Pospeševanje pašništva ni le stvar sedanjega načina živinoreje. Pasli so že rodovi nazaj, vendar se v zadnjem času daje več poudarka temu načinu vzreje govedi. To je videti že iz pomoči, ki jo družba daje in pa zanimanja, ki se posveča tej dejavnosti. Ošep Stanko pripoveduje o tem, kako je v več tistih, ki si hodijo radi ogledovat njihov pašni obrat. Tako sta v zadnjem času obiskala Krofičevo predsednik Glavne združne zveze Jugoslavije v spremstvu predsednika Združne zveze Slovenije.

Ko smo prispeli do pregrade, kjer začne pašniška površina, se je nudi

izreden pogled. Lepo očiščene površine so bile vzorno pripravljene za pašo. Pa tudi poslopje, ki je kar veliko, lepo vzdržujejo. Na vsakem koraku je čutili skrb, ki jo posvečajo živini. Seveda ni potem naključje, da je ta izredno lepa in zdrava. Uredili so zajetje vode tako da je tudi glede tega zagotovljeno najboljšo stanje.

Stanko Ošep

Prav posebno je mikaven pogled na prostrano planino na kateri se pase živina. Tako je bilo in tako naj bo na Slovenskih hribovih! Tu namreč ni odpadkov, ki so najčeste sled za tistimi obiskovalci naših planin, katerim še ni znana ljubezen do narave in njenih lepot. Kako drugače je na planinah pod Goltni . . .

KOMUNALNO PODJETJE MOZIRJE

Komisija za delovna razmerja ponovno

objavlja proste delovne naloge in opravila

1. KUCHARICE 2. NATAKARICE

POGOJI:

pod 1.: KV kuharice brez delovnih izkušenj ali priučena kuharica, zaželene so delovne izkušnje

pod 2.: priučena natakarica, zaželene so delovne izkušnje

Delo je za nedoločen čas in s tremi meseci poizkusnega dela. Vloge sprejema kadrovska služba do 20. avgusta 1978.

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

Delovna skupnost skupnih služb

Kadrovska služba

Po sklepu Delavskega sveta Delovne skupnosti skupnih služb z dne 12. 7. 1978

razpisuje za šolsko leto 1978/79 naslednje štípendije:

- 3 štípendije za gozdarsko tehniško šolo
- 1 štípendijo za gradbeno tehniško šolo
- 1 štípendijo za ekonomsko srednjo šolo
- 2 štípendiji za študij na BF – gozdarska smer
- 1 štípendijo za študij na strojni fakulteti
- 1 štípendijo za študij na VEKŠ
- 1 štípendijo za študij na pravni fakulteti.

Prošnji na obrazcu št. 1,65 je treba priložiti zadnje šolsko spričevalo in potrdilo o premoženjskem stanju.

Prošnje pošljite na naslov do 10. 8. 1978

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV OBMOČNA SKUPNOST CELJE

objavlja prosta dela in naloge

ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA

za področje Ljubno – Rečica

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev za pridobitev lastnosti delavca izpolnjevati še naslednje pogoje:

- srednja ali nepopolna srednja šola
- sposobnost za terensko delo
- da stanuje na področju Ljubno ob Savinji

Nastop dela takoj ali po dogovoru!

Kandidati naj pošljejo pismene vloge v 15 dneh po objavi!

Ob 95-letnici delovanja Gasilskega društva v Gornjem gradu so predali svojemu namenu tudi novo gasilsko zgradbo. Sodobnost odlikuje tudi sicer, to, nadvse požrtvovalno društvo. Ponosni so, ko povedo, da so gradili svoj novi dom predvsem s sredstvi prebivalstva in z lastnim delom.

V skladu z določili zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72) ter 6. člena pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve v občini Mozirje

razpisuje

samoupravna stanovanjska skupnost občine Mozirje na podlagi sprejetega finančnega načrta za leto 1978 s sklepom skupščine z dne 12. 6. 1978

3. NATEČAJ

za posojila delavcem za zidavo družinskih stanovanjskih hiš v osebni lasti

Natečajna vsota znaša 400.000,00 din

Razpisni pogoji: posojilo po tem natečaju lahko dobijo delavci: – ki so zaposleni v organizacijah združenega dela in drugih organizacijah in so podpisnice družbenega dogovora o obveznem združenju, upravljanju in uporabi sredstev za usmerjeno stanovanjsko gradnjo v občini Mozirje;

- da namensko varčujejo pri poslovni banki;
- da se njihova gradnja šteje za družbeno usmerjeno stanovanjsko gradnjo.

Prednost imajo delavci; ki:

- imajo nižji povprečni mesečni dohodek na člana družine;
- zidajo družinsko stanovanjsko hišo ob upoštevanju elementov za standardno stanovanje;
- zidajo družinsko stanovanjsko hišo v okviru določenega stanovanjskega standarda;
- bodo s preselitvijo v novozgrajeno hišo sprostili družbeno namerno stanovanje.

Posojila po tem natečaju se dajejo največ za dobo 15 let s 3,5 % obrestno mero. Po preteku 10 let začetka odplačevanja posojila se obrestna mera za neodplačani del posojila poveča za 2 %.

Vloge za posojila bo sprejemala Samoupravna stanovanjska skupnost občine Mozirje.

Rok za prijavo na natečaj je do 20. avgusta 1978

Po tem roku vloženih prijav ne bomo upoštevali.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

DELAVSKA UNIVERZA MOZIRJE

razpisuje v izobraževalnem letu 1978/79 vpis v naslednje izobraževalne oblike:

v šole – enote za izobraževanje ob delu, vpis do 31. 8. 1978 v:

- osnovno šolo (5. 6. 7. in 8. razred)
- poklicno šolo za voznike motornih vozil
- poklicno administrativno šolo (1. 2. razred)
- upravno administrativno šolo
- ekonomsko šolo (1. razred)

Splošni tečaji – vpis do 30. 9. 1978

- strojepisni (začetni in nadaljevalni),
- nemškega jezika (začetni in nadaljevalni),
- angleškega jezika (začetni in nadaljevalni),
- nemškega jezika za učence osnovnih šol,
- za krojenje in šivanje.

Vpisovanje in informacije dobite vsak dan od 8. – 14.h, ob sredah od 8. – 16.h na delavski univerzi v Mozirju, ali po telefonu številki 830–962.

Uspeh ribičev na Ljubnem

Na dan vstaje so ribiči na Ljubnem odprli lep ribiški dom. Ob tej priliki je tudi dejal predsednik društva ki šteje 116 članov tudi tole:

„Za ta ribiški dom – kot tudi za večino drugih domov slovenskih ribičev – je značilno, da je v glavnem zrastel s prostovoljnimi delom. Praktično ni člana družine, ki v minulih treh letih ne bi s takšnim ali drugačnim prispevkom vzdal svoje „opeke“ v zgradbo, pred katero stojimo. Marsikatero prosto uro smo preživeli tukajle, ob Kolenčevi strugi in ribiško palico zamenjali za lopato, samokolnico ali žago. Zato lahko upravičeno rečemo, da je ta dom resnično naš in hkrati najboljši dokaz, kaj je mogoče narediti, če se zavzamemo in stopimo skupaj. Nastal je s srcem ter z iskreno željo, da tudi ljubenski ribiči pridemo do prepotrebni prostorov za normalno delo in nadaljni razmah ribištva v tem koncu Savinjske doline.

Reka, s katero upravlja naša družina, je navidez sicer še vedno neprimerno čistejša, bistrejša in lepša kot mnogo drugih slovenskih voda, toda ravno ribiči smo bili tisti, ki smo že zelo zgodaj začeli resno opozarjati, da je to samo prvi vtis, zakaj tudi Savinja se je v preteklem četrtil stoletja znatno spremenila. V našem predelu reke doslej resda še ni prišlo do večjih zastupitev – kar se sicer in na žalost vse pogosteje dogaja v mnogih drugih, sosednjih ribiških družinah – toda vseeno ne smemo prezreti, da se v strugo steka vse več strupenih snovi. Razen tega

Novi ribiški dom z dvema ribnikoma in urejeno okolico je nedvomno večja pridobitev članov ribiške družine Ljubno ob Savinji in kraja kot celote.

se rečno korito nenehno poglablja, s čimer se manjša vodna površina, tako da postaja Savinja vse bolj hudourniška in zaradi tega odnaša s seboj zmeraj več dragocene ribje hrane.

Ker si zaradi obojega, se pravi, zavoljo ohranjanja naravnega ravnovesja na eni ter športnega in rekreacijskega ribolovnega užitka na drugi strani, na vso moč prizadevamo, da bi bila Savinja vselej približno enako bogata z ribami, smo vsa zadnje leta vlagali vanjo nemalo naporov, denarja in seveda ribjega zaroda oziroma ribjih mladice. Toda če smo bili pri postvkih še nekako uspešni, tega nikakor ne moremo reči za lipana, katerega stalež že nekaj časa polagoma upada. Zato je bilo nujno, da se čimprej lotimo korenitejšega posega, ki pa je, kot smo spoznali, pri tej žlahtni, za Savinjo tako značilni salmonidni ribi, zaenkrat mogoče le, če jo sami tudi vzgojimo. Tako smo ob gradnji ribiškega doma vseskozi računali, da hkrati uredimo tudi ustrezno gojitveno vodo. Z ribnika, ki ju tu vidite, ter s skoraj kilometer dolgo Kolenčevo strugo, v neposredni bližini smo izpolnili tudi to nujno zahtevo.

Z otvoritvijo ribiškega doma se ljubenski ribiči tudi najbolj neposredno vključujemo v praznovanje današnjega dneva vstaje slovenskega naroda ter letošnje devetdesete obletnice slovenskega ribištva, katerega pokrovitelj je sekretar predsedstva centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije Stane Dolanc.“

V začetku julija je bila v Mozirju osrednja regijska proslava ob dnevu šoferjev in avtomehanikov Slovenije. Prireditev je vzorno pripravilo mozirsko združenje, le vreme jim ni postreglo.

Obisk mladih iz pobratene Čajetine

Ura nestrpnega čakanja v Mozirju, se je vlekla v neskončnost. Mladi iz naše občine in pa predstavniki DPO, smo namreč čakali goste iz Čajetine. Ta njihov obisk smo povezali s „Pohodom po poteh partizanske sanitete na Solčavskem“.

Končno so prišli. Štirje mladi in šofer, ki mu je naša dolina že poznana, saj je že velikokrat prej pripeljal na obisk razne njihove delegacije. Tudi Veliša je bil že v Sloveniji in po njegovi izjavi o naših lepota, lahko pričakujemo, da tudi sedaj ni bil zadržan pri nas.

Prvi dan obiska smo jim v razgovoru s predstavniki DPO predstavili našo občino. Preds. konf. SZDL Kumer je povedal nekaj o našem gospodarstvu, o naseljenosti in v grobem orisal razvojno pot po drugi vojni do danes. Rakun Jože, sekretar OK ZK pa je med drugim povdaril tudi pomen in nujnost sodelovanja obeh občin.

Po tem uvodnem razgovoru, smo jih odpeljali malo po dolini. Ogledali so si proizvodnjo v Smreki, nato zakladnico v Radmirski cerkvi, popoldan pa smo jih odpeljali tudi v naš gaj. Presenečeni nad lepotami, ki so jih tam videli so z zanimanjem sledili še izčrpnim razlagi Aleksandra Videčnika. Povedal jim je, koliko truda in prostovoljnega dela je bilo potrebno, da je vse to, kar so videli sploh nastalo. V kmečki hiši smo jim pokazali tudi stvari, ki so jih naši ljudje uporabljali pred mnogimi leti. Videli so črno kuhinjo, krušno peč in pa razno orodje, ki ga danes le še redko kje vidimo.

Naslednji dan smo imeli v planu Čreto. Ker pa nam je ta izlet pokvaril dež, smo se odpravili kar proti Logarski dolini. Tam je bil ob 17^h tudi zbor naše pohodne brigade Slavko Šlander.

Do samega zbora smo imeli še malo časa in smo se kljub dežju, ki je neprenehno padal, odpravili do slapa Rinka. Mokri, toda dobre volje smo se vrnili k sestram Logar, kjer so nas ostali pohodniki že čakali.

Samohodno brigado so sestavljali mladi iz OK ZSMS Velenje, OK ZSMS Čajetina, MA Karavla v Logarski dolini in mladi iz naše obline. Prvi dan so odšli do kmetije Žibov, kjer so prenočili. Uradni del pohoda pa se je začel v soboto ob 8^h zjutraj.

V nedeljo smo se od naših gostov poslovili. Srečni in polni lepih vtisov so nam obljubili, da se še vidimo in krenili na dolgo pot. Zazeleli smo jim še srečno vožnjo in avto se je kmalu skrila za prvim ovinkom.

VERICA PEČNIK

Pod Pavlihovo marelo

V galerijskem kotičku Kulturnega centra Velenje, je od 25. julija 1978 odprta zanimiva razstava karikatur „PAVLIHE“. Izvirne karikature si lahko ogledate vsak delovni dan od 9. – 13. ure, ob sredah pa od 9. – 16. ure.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 – Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu – Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ – Novo mesto – Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana – Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Dobri obeti v nogometu

Prijatelji tega športa imajo pričakovati v prihodnje več užitka. Marsikdo je pogršel nogometnega tekmovalca, ki je v Mozirju in sploh v dolini že postalo del nedeljskih dogodkov. Po končanem pomladnem prvenstvu 1977/78 je vsled reorganizacije v tej športni panogi prišlo do spremembe v tekmovalni dejavnosti. V naših razmerah je tako postal nogomet le rekreacijski šport. S tem pa je zanimanje med mladimi, nadarjenimi igralci popustilo. V Mozirju, kjer so po ustanovitvi nogometnega kluba Elkorj pridno delali in dosegali vidne uspehe, tako pa tudi na Ljubnem, so se zavedali, da je treba poduzeti korake k hitri spremembi stanja. Našli so skupna stališča in tako bo tesno sodelovanje

med nogometnim in delavci iz Ljubnega in Mozirja obrodilo sadove. Sedanja tekmovalna skupnost zagotavlja več moštvenih ekip. Skupno so ustanovili člansko selekcijo in ekipe podmladka. Izoblikovali so predlog, ter ga ob podpori izvršnega odbora ZTKO Mozirje in TKS Mozirje predložili nogometni zveze Slovenije.

Ta bo o tem sklepala na konferenci 23. avgusta letos. Prijavili so 24 igralcev, dasiravno imajo okoli 30 aktivnih nogometašev na voljo. Ker pa morajo ustreči določenim pogojem za tekmovalna področja, so uredili vrste mladinski ekipe, imajo dve skupini kadetov (14 – 16 let), štiri ekipe starejših in šest skupin mlajših pionirjev, slednji igrajo

mali nogomet. Tako nam eravajo pol tekmovalne sezone igrati v Mozirju, pol pa na Ljubnem. Pionirska tekmovalna bodo pripravili po šolah, kjer obstajajo šolska športna društva. Skratka dobro sodelovanje in marljivo delo, tako na Ljubnem, kot v Mozirju zagotavlja nadaljni razvoj nogometa v dolini. Ta pa dobiva vse več prijateljev.

Da bodo tekmovalna zanimiva, daje slutiti sesetav moštev, ki je kvaliteten. To se je videlo na zadnji tekmi z Merkatorjem v Mozirju. Nogometnim delavcem v Mozirju in na Ljubnem želimo obilo uspeha pri krepitvi sodelovanja. To je lahko za vzgled vsem, ki včasih ne najdejo skupnega jezika pri reševanju težav. Velja za šport in še marsikje drugje!